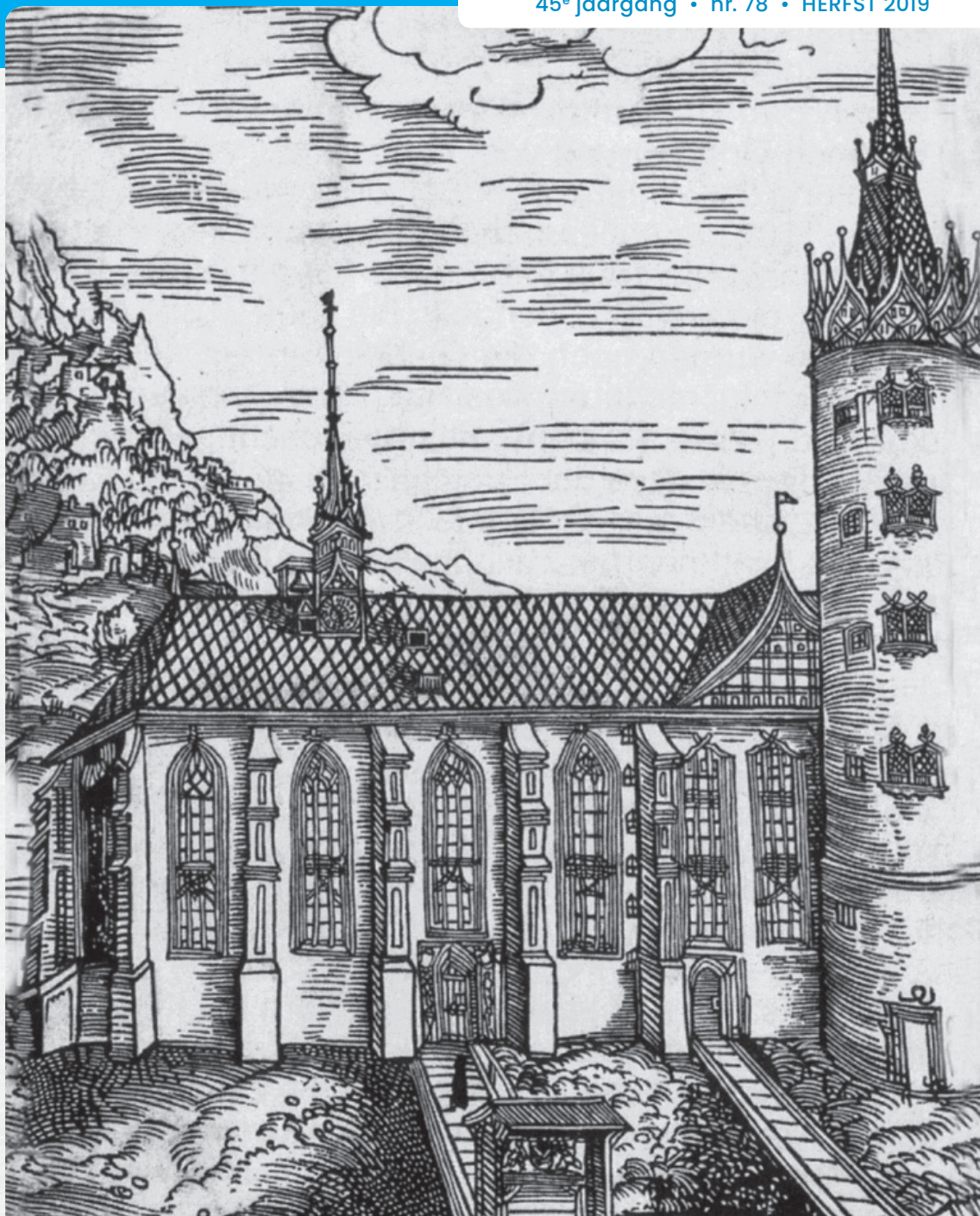

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

45^e jaargang • nr. 78 • HERFST 2019

Zingt vrolijk, heft de stem naar boven,
rechtvaardigen, verheft den Heer.
Het past oprechten God te loven,
zingt Zijnen groten Naam ter eer!
Prijst Hem in uw psalmen,
met de schoonste galmen,
roept Zijn weldaan uit!
Laat de keel zich paren
met den klank der snaren,
looft Hem met de luit.

De grote Schepper aller dingen
ziet uit het ongenaakbaar licht
het gans gedrag der stervelingen;
niets is bedekt voor Zijn gezicht.
Uit Zijn vaste woning,
waar Hij heerst als Koning,
waar Zijn lof, Zijn eer,
klinkt door al de bogen,
zien Zijn Godd'lijk' ogen
op al 't mensdom neer.

Laat ons alom Zijn lof ontvouwen!
In Hem verblijdt zich ons gemoed,
omdat wij op Zijn Naam vertrouwen,
Dien Naam, zo heilig, groot en goed.
Goedertieren Vader,
milde zegenader,
stel Uw vriend'lijk hart,
op Wiens gunst wij hopen,
eeuwig voor ons open;
weer steeds alle smart.

PSALM 33, VERZEN 1, 7 EN 11

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijkandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijkandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Vanderperk Groep
Groot-Ammers

ISSN 1568 - 3419

Op de voorpagina

Op de voorpagina ziet u een
pentekening van de Slotkerk
te Wittenberg.

'...en Hij opstaat op de stem van het vogeltje...'

J.L.M. Straetemans

De titel boven dit artikel treft u aan in het Bijbelboek Prediker (Pr.12:4). Het Hebreeuwse woord voor Prediker is Qohelet. Het woord Qohelet duidt op iemand die een vergadering samenroept en/of toespreekt. Prediker lijkt iemand met een zwaarmoedige levensopvatting, die worstelt en vraagt naar het eeuwig doel. Uit sommige gedeeltes spreekt moedeloosheid en worden vaak sluiers ontmoet. Bij veel vragen stuit hij op muren. Zowel in het begin als aan het einde van het boek komen we het begrip 'ijdelheid' tegen: 'Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker; ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid' (Pr.1:2) en 'Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker; het is al ijdelheid' (Pr.12:8). Het woord of begrip ijdelheid betekent: niet gevuld, leeg, leegheid, onbeduidend, vruchteloos, vruchteloosheid, nietig, waardeloos, nutteloosheid, vergeefs. Dit alles zou kunnen leiden tot pessimisme, maar

in plaats daarvan brengt dit Bijbelboek ons net op een hoger plan; het brengt ons vanuit de schemer en de duisternis naar het licht. In Prediker 12:2-8 (een Bijbelgedeelte rijk aan beelden) wordt ons een somber beeld geschetst van de tijd waarin wij nu leven. 'In den dag, wanneer de wachters des huizes zullen beven, en de sterke mannen zichzelf zullen krommen, en de maalsters zullen stilstaan, omdat zij minder geworden zijn, en die door de vensteren zien, verduisterd zullen worden; En de twee deuren naar de straat zullen gesloten worden, als er is een nederig geluid der maling, en hij opstaat op de stem van het vogeltje, en al de zangeressen nedergebogen zullen worden' (Pr.12:3-4). Maar midden in dat sombere beeld wordt ons, in deze eindtijd, een werk van God getoond. Het apostolisch getuigenis: er is nog een nederig, zwak geluid van maling, er klinkt nog de stem van 'het vogeltje'.

een molen. De geestelijke betekenis is: de molen waarmee het tarwe gemalen wordt wijst op leer en prediking van de kerk en dit meelbloem ziet op het geloof in en de denkwijze over Christus. Gods Woord moet nauwgezet en zuiver gepredikt worden en deze prediking moet met een goede handel en wandel gepaard gaan. Nauwgezet in handel, nauwgezet in wandel. Niet afwijken van de zuivere leer van de Schrift. Wanneer Jezus terugkomt, wil Hij Zijn kerk vinden zoals Hij haar gesticht en achtergelaten heeft. Wij moeten bewaren en door de tijd dragen wat wij van de Heer ontvangen hebben. Wij hebben hier niets aan af of toe te doen.

1. In de eindtijd is er nog een nederig, zwak geluid van maling. Christus leert ons: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven. Zo iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren' (Jh.12:24-26). Jezus is het tarwe, de gelovige (bijv. in de gelijkenis in Mt. 13:24-30) en het geloof in Hem.

In het natuurlijke leven wordt uit tarwe meelbloem gemalen in

2. In de eindtijd klinkt echter ook nog de stem van 'het vogeltje'. De stem van 'het vogeltje' is de stem van de bruid van Jezus Christus die met de Geest dag en nacht roept: 'Kom Bruidegom, Heer Jezus kom!' (Opb.22:17). Hoe bijzonder staat dit in Jesaja 62 (6-7): 'Op uw muren, o Jeruzalem, heb Ik wachters aangesteld, die de ganse dag en de ganse nacht nimmer zullen zwijgen. Gij, die de HERE indachtig maakt, gunt u geen rust. En laat Hem geen rust, totdat Hij Jeruzalem grondvest en het stelt tot een lof op aarde'(NBG). Gij die de Heer indachtig maakt: gunt u geen rust staat er in vers 6. Het Hebreeuwse woord voor 'Gij' is hier 'Mazkir'. Dit woord betekent: a. degene die spreekt en b. degene die iets in herinnering

brengt. Die indachtig maakt is iemand die het doet herinneren, dus: Die de Heer doet herinneren, de Heer alles in herinnering brengen; de Heer herinneren aan Zijn belofte.

Wat is de reden, waarom en waartoe zouden wij de Heer door onze gebeden geen rust mogen gunnen en de Heer dag en nacht herinneren aan Zijn beloften? Wat is de reden, waarom en waartoe? Wij hoeven en kunnen de Heer toch niets in herinnering brengen? De Heer kan en zal toch nooit een belofte die Hij gedaan heeft vergeten? De reden waar het hier om gaat is dat het daardoor bij onszelf levend blijft én toeneemt. Als wij elke dag drie keer bidden (Ps.55:17-18; Dn.6:11) om de komst van onze Bruidgom, blijft dit, zowel in het getuigenis als bij ons persoonlijk, levend. Wij allen dienen bewust en doordrongen te zijn van het door God gegeven geschenk: het gebed. Bidt zonder ophouden (1Ts.5:17) is, zonder na te laten, voortdurend bidden. Onszelf daarin geen rust gunnen en ook de Heer geen rust gunnen, door de Heer in onze gebeden te herinneren aan Zijn belofte van de wederkomst van de Bruidgom Jezus Christus en de stichting van het rijk der heerlijkheid. Hierdoor blijft deze verwachting, dit verlangen en deze hoop bij onszelf levend. Hij is opgestaan op de stem van Zijn vogeltje (Pr.12:4), van Zijn duif, van Zijn schone, van Zijn

uitverkorene (Hl. 2:14; 4:1; 6:9), om haar tot Zich te nemen, opdat zij Zijn heerlijkheid zou zien en met Hem het Avondmaal van de bruiloft van het Lam zou vieren, nadat zij Hem op aarde in nederigheid als Zijn dienstmaagd heeft gediend in reinheid en eenvoudigheid.

Ons leven, als bruidskind, met de Bruidgom Jezus Christus, onze (Ere-)dienst aan God moet geen uiterlijk vertoon zijn, maar een diep doordacht en doorleefd navolgen van Zijn Zoon: Jezus Christus. Wij dienen ons trouw aan onze hemelse Bruidgom te houden en Hem in reinheid, eenvoud en nederigheid op aarde te volgen, zoals Hij op aarde in nederigheid gewandeld heeft, om ook als Hij in heerlijkheid te worden opgenomen. Wat er ook gebeurt in ons leven, hoe erg het ook is: de Heer zal u altijd laten onder vinden dat u niet alleen staat. In de bangste en donkerste uren is Hij erbij. Dwars door het dal zal Hij ons leiden. Hij helpt ons niet alleen om te redden uit de nood, maar ook om ons dieper in te leiden in Zijn raadsbesluit van barmhartigheid en genade. Blijf innig verbonden met/aan de Wijnstok Jezus Christus; blijf volharden in het gebed. Blijf leven in de belofte van de wederkomst van Jezus: Hij is opgestaan op de stem van Zijn vogeltje die zeer spoedig in vervulling zal gaan. Dat het u moge troosten, bemoedigen en sterken, totdat Hij komt. Maranatha. •

De Urim en de Thummim

Zie naschrift redactie

In de ceremoniële Eredienst van Israël (een ceremonie is een volgens vaste regels geordende plechtigheid) ziet de kerk een heenwijzing op Christus en Zijn Rijk. Als de Heilige Geest het licht der vervulling op de schaduwen van het Oude Testament laat vallen, dan wordt ons al rijker en heerlijker geopenbaard, wat God ons in Christus en Zijn rijk geschonken heeft. Want de wet (der ceremoniën) is door Mozes gegeven zegt Johannes, maar de genade en de waarheid, die daarin zijn afgebeeld, zijn ons door Jezus Christus ten deel gevallen (Jh.1:17). Tot deze ceremoniën uit de oude Eredienst van Israël behoorden de Urim en de Thummim, die Mozes op Gods bevel aan de hogepriester heeft gegeven om die op te bergen in de borstlap des gericht, opdat zij op het hart van Aäron zouden zijn, als hij voor het aangezicht des Heeren zou ingaan, om het gericht der kinderen Israëls altijd op zijn hart te dragen voor het aangezicht van

de Heer (Ex.28:30) De borstlap van het gericht behoorde tot wat de oude rabbijnen noemden de gouden kleding van de hogepriester, die hij alleen dragen mocht en waardoor hij onderscheiden was van de gewone priesters en levieten. Die borstlap, die met gouden ketenen aan de schouders van de hogepriester bevestigd was en zijn borst bedekte, bestond uit een stuk fijn getweerd [gedraaid] linnen, een spanne breed en een spanne lang [een spanne is ong. de breedte van een hand], waarop met kunstig borduurwerk figuren van purper, hemelsblauw en scharlaken waren aangebracht. Op die borstlap bevonden zich van buiten twaalf schitterende edelgesteenten, in gouden kastjes bevat zoals bijv. bij een zegelring, waarop de namen van de stammen van Israël waren gegraveerd. Van binnen was in die borstlap een zak of tas aangebracht en toen Mozes Aäron met dit prachtig sieraad bekleedde,

borg hij in die zak de Urim en de Thummim, opdat de hogepriester ze altijd op zijn hart zou dragen als hij in het Heiligdom ging. Aan de bijzondere betekenis, die de Urim en de Thummim voor de hogepriester hadden, ontlene wij het wezen in onze Eredienst. Ze waren een van de kostbaarste heiligheden hem geschonken. Als Mozes voor zijn sterven elke stam van Israël toespreekt, prijst hij de stam Levi, de priesterstam, omdat de Urim en de Thummim hem waren geschonken en daardoor bleek, dat hij Gods gunstgenoot was (Dt.33:8). In de geschiedenis van Israël hebben deze Urim en Thummim grote betekenis gehad, totdat ze, door welke oorzaak ook, bij de wegvoering van Israël in ballingschap zoek zijn geraakt. En zo diep werd het gemis van deze Urim en Thummim gevoeld, dat, toen Israël uit de ballingschap wederkeerde en de tempel herbouwd werd, de vraag werd gesteld, of de hogepriester zijn dienst nog kon waarnemen, nu de Urim en de Thummim hem ontbraken. Waar de Schrift zo hoge betekenis aan deze Urim en Thummim toekent, is het goed dat wij voor ons geestelijk leven gebruik maken van de offerande door de Hogepriester gebracht, en van zo menige andere ceremonie door hem verricht opdat wij de heerlijkheid van Christus Hogepriesterlijk werk beter leren verstaan en de rijkdom van Gods genade in Christus, ons geschonken, steeds voor ogen

houden en ons erin verblijden. Wanneer u zou vragen, wat die Urim en de Thummim geweest zijn, dan kan niemand op aarde u dat zeggen. God had het voor Israël verborgen. Alleen de hogepriester van Israël wist het. Terwijl elk stuk van de hogepriesterlijke kleding ons uitvoerig beschreven wordt, geschiedt dit juist bij de Urim en de Thummim niet. Maar de woorden uit het Hebreeuws kunnen het best vertaald worden als Licht en Recht. Dat zijn geen stoffelijke zaken, want we kunnen kunt Licht en Recht niet met de handen grijpen of in een tas wegbergen. Wat Mozes aan de hogepriester schonk moeten tastbare voorwerpen zijn geweest. Maar niemand van de oude rabbijnen of Joodse geschiedschrijvers heeft het kunnen vermelden, daar het geheim hun niet bekend was. De Urim en de Thummim waren een Goddelijk, wonderbaar, middel, waardoor de hogepriester, op vragen hem door het volk gesteld, een Goddelijk antwoord kreeg dat hij in Gods Naam aan het volk meedelen kon. Het diende, als Israël voor moeilijke en duistere vraagstukken stond waarin geen menselijke wijsheid licht kon verspreiden, om aan God raad te vragen. Aan de Heere God werd gevraagd op de door de hogepriester genoemde vraagstukken het Licht der Waarheid en het Goddelijk Recht te laten schijnen. De heidenvolken waren er trots op dat er ook in hun tempels, aan de afgoden gewijd, orakels waren.

Deze gaven echter schijnantwoorden i.p.v. de waarheid, zoals er ook vandaag de dag nog zo veel vreemd vuur en vreemde leringen gebracht worden (Lv.10:1; 1Tm.4:1). Er waren wereldberoemde orakels (godspraak) in Egypte te Thebec en te Memphis en in Griekenland te Delphi en te Dodona, waar men vanuit alle oorden heen ging om het bedrog van afgodenpriesters of priesteressen te horen, wat dan voor een 'goddelijk antwoord gold' en waarbij demonische krachten werkten, waarvoor apostel Paulus reeds gewaarschuwd had (1Kor.10:14, 20).

Wijze raad

Het gevaar voor Israël was groot dat, wanneer het voor moeilijkheden stond, het zich tot deze heidense godsspraken zou wenden, om daar licht en waarheid te zoeken. Ook daarom stelde God Zijn hogepriester in het midden van Israël en schonk hem de Urim en de Thummim om daarmee tot Israël te zeggen: 'Indien gij Licht en Waarheid behoeft, ga naar Mijn hogepriester, die het Licht en de Waarheid draagt op zijn hart en u Mijn Goddelijk antwoord geven zal'. Dat dit de bedoeling van de Heer was met de Urim en de Thummim, blijkt als Jozua tot leidsman van Israël wordt aangewezen, en de Heer God zegt dat Jozua staan zal voor het aangezicht van Eleázar de priester, die voor hem raad zal vragen

naar de wijze van de Urim en de Thummim voor het aangezicht van de Heer en naar zijn mond zullen zij uit- en ingaan, hij, en al de kinderen Israëls met hem en de gehele vergadering (Nm.27:21). Een blik op de geschiedenis van Israël toont hoe de Heer God door de Urim en de Thummim antwoord heeft gegeven. Als Israël onder Jozua's leiding Kanaän binnentrekt, nadat Jericho is veroverd, wordt Israëls leger plotseling bij Ai verslagen. Israëls leger voelt in die nederlaag dat Gods toorn tegen Zijn volk is ontstoken, omdat er een ban in hun midden is. Maar wie die ban heeft gebracht, is voor het volk verborgen. Jozua laat de hogepriester roepen en deze wijst door de Urim en de Thummim Achan aan, die, door dit antwoord overtuigd, erkent, dat hij een sierlijk Babylonisch overkleed en een goudstaaf uit de roof van Jericho had weggenomen en in de grond onder zijn tent verborgen had, zodat niemand (zo dacht hij) ze vinden kon. Hier ziet u, hoe de Heere God door de Urim en de Thummim gericht hield en de schuldige ontdekte en de ban uit Israël wegdeed. Hierdoor is het duidelijk waarom de borstlap, waarin de Urim en de Thummim verborgen waren, de borstlap des gerichte werd genoemd. Een tweede voorbeeld daarvan geeft de Heilige Schrift ons in de geschiedenis van Saul, toen deze door zijn onvoorzichtig verbod aan Israël om bij

het achtervolgen der Filistijnen niet te eten, de oorzaak was geworden dat de vloek Gods over Israël kwam. Want toen het volk niet wilde verraden dat Jonathan onwetend dat verbod overtreden had, liet Saul de hogepriester komen en deze wees door de Urim en de Thummim Jonathan als schuldige aan. Maar het meest zien we de Urim en de Thummim gebruikt door David, die mede daarom de man naar Gods hart werd genoemd. Want, zoals een kind niet zelf wil beslissen maar telkens naar zijn vader gaat om te vragen: 'Wat zal ik doen?', zo kinderlijk afhankelijk gaat David met zijn God om. Hij gaat niet af op eigen wijsheid, hij beslist niet zelf over de weg die hij kiezen zal, maar telkens wanneer hij de weg niet weet, laat hij

de hogepriester roepen met de Efod waarin de Urim en de Thummim waren, en laat God voor hem beslissen. Daardoor heeft hij geleerd, hoe veilig en zeker de weg was, die de Heer God hem aanwees. Daardoor dichtte hij het schone Psalmwoord (Ps.43:3-4). Ook aan een diepgevoelde behoefte van het menselijk hart voldeden de Urim en de Thummim.

De betrouwbare Leidsman

Want wat David in Psalm 43 in symbolische taal, aan Israëls heiligdom ontleend, uitspreekt, is, dat we de eeuwige Hogepriester met Zijn Urim en Thummim nodig hebben, niet alleen om een uitweg te vinden voor de zorgen en moeilijkheden van ons dagelijks leven, maar bovenal om de weg te vinden boven en hoger dan de bergen van Gods heiligheid, waar God woont in het paleis Zijner heerlijkheid en waar het hart van Gods kind alleen vrede kan vinden. Want wij zijn kinderen van het Jeruzalem dat boven is, ons aller moeder (Gl.4:26). Vol geloof en zielsverlangen moet onze blik uitgaan naar die bergen van Gods heiligheid, waarop dit Jeruzalem gebouwd is en naar die troon, waarop de Heer Jezus ons plaatsen zal, zodat wij in de strijd overwinnaars zijn (Opb.3:21). Christus, onze Hogepriester, heeft toen Hij op aarde was, de Urim en de Thummim laten schijnen om het geloof in onze harten te bewerken en onze voeten te richten op de

weg des vredes en om de Zijnen, door de werking van de Heilige Geest hun zonden te herkennen en erkennen. En toen Hij inging in het heiligdom, niet met handen gemaakt, en deze Urim en Thummim met Zich had me-degenomen, zijn deze niet voor ons teloor gegaan. Want apostel Paulus zegt het u in de brief aan de Romeinen (Rm.10:6b-7) 'Zeg niet in uw hart: Wie zal in de hemel opklimmen? Dat is Christus van boven afbrengen, of wie zal in de afgrond nederdalen? Dat is Christus uit de doden opbrengen' (Rm.10:6b-7). Zoals de Heer aan Israëls hogepriester de Urim en de Thummim heeft geschonken, zo heeft Christus in Zijn apostelen en profeten deze Urim en Thummim gegeven, om in de eerste plaats een ontdekkend Licht te zijn naar de rechtvaardigheid die uit het geloof is, want zo zegt de Schrift: 'Nabij u is het woord, in uwe mond en in uw hart. Dit is het woord des geloofs, hetwelk zij prediken' (Rm.10:8). Nabij u is het Goddelijk Licht en Recht. Het stelt onze heimelijke zonden voor het heilig Aangezicht van de Heer en spreekt evenals Nathan tot David zei: 'Die man zijt gij' (2Sm.12:7). Door deze Urim en Thummim spreekt Hij tot ons en tot het christendom en tot de wereld! De Heer zal recht doen in Sion, recht doen door Zijn apostolisch getuigenis, te midden van de klaagtonen op de aarde (Opb.18:4-6) hoewel er nog ont-koming is, want in Sion, zal ont-koming zijn, in de gemeente van

de Heer (Jo.2:32; Opb.14:1). Wist niemand in Israël, wat de Urim en de Thummim waren behalve de hogepriester, van de eeuwige Hogepriester weten wij het wel. Zijn Woord is een lamp voor onze voet, een Licht op ons pad. Het Licht van de Heilige Geest laat Hij op dat Woord stralen en in de zeven gaven van de Heilige Geest wordt het getuigenis van Jezus bevestigd. Want het getuigenis Jezus, is de geest der profetie (Opb.19:10). Voor de kerk, in haar oorspronkelijke vorm ingericht, met haar door de Heilige Geest geroepen ambtsdragers en de zeven gaven van de Heilige Geest en door haar enige Hogepriester geleid, zijn de Urim en de Thummim onmisbaar. Door deze Urim en Thummim antwoordt de Heer op onze gebeden. Zijn Licht en Recht werken ontdekkend. Het stelt onze heimelijke zonden in het Licht van Gods aanschijn (Ps.90:8) en openbaart verborgenheden en toekomstige gebeurtenissen in Gods Koninkrijk, waardoor wij weten dat onze heilsstaat vast en zeker is. De Hogepriester onzer belijdenis doet de Urim en de Thummim tot hun recht komen door Zijn eigen woord: 'Wie u ontvangt, ontvangt Mij en wie u hoort, hoort Mij' (Mt.10:40), maar evenzeer door het woord: 'Wie u verwerpt, verwerpt Mij' (Lc.10:16). En wie dit werk van de Heilige Geest verwerpt, verwerpt geen mens, maar God, Die ook Zijn Heilige Geest in ons heeft gegeven (1Ts.4:8). De volle betekenis van de Urim en de Thummim zal

opgaan in het rijk van vrede en heerlijkheid, als er geen vraagstukken meer zullen zijn en de heerlijkheid Gods de verheerlijkte gemeente verlichten zal en de overwinnaars als koningen en priesters zullen heersen in alle eeuwigheid.

Naschrift redactie:

Bovenstaande tekst is overgenomen uit 'Vrede zij U' 1932/1933 nr. 54 en geschreven door wijlen apostel J.G. Kalwij. De oorspronkelijke tekst is inhoudelijk bewaard gebleven, doch waar nodig aangepast aan de stijl van deze tijd. •

OPENBARE LEZING

Titel: 'Zo zegt de Heere HEERE!'

Wat spreekt God in deze tijd?

U wordt van harte uitgenodigd voor deze opmerkelijke lezing. Tijdens de lezing zullen enkele profetieën Gods besproken worden die betrekking hebben op Nederland en Europa. De Heer Zelf roept ons toe, vermaant ons en roept op tot bekering. Maar dit spreken en de uitnodiging om tot Hem te komen doet Hij steeds vol van liefde en genade. Hij wil ons leiden en besturen door Zijn Heilige Geest waardoor Hij Zich ook in deze (eind-)tijd nog openbaart door het Woord der profetie.

De lezing wordt D.V. gehouden op woensdag 20 november 2019 van 15.00 tot ca. 17.00 uur. 's Avonds vangt de lezing aan om 20.00 uur en eindigt om ca. 22.00 uur. Lokatie: de Kruiskerk, Venestraat 44, 3861 BX Nijkerk. Bij de kerk en in de directe omgeving is voldoende gelegenheid om, deels gratis, te parkeren. Indien u met het openbaar vervoer reist: De buslijnen 101 en 509 stoppen nabij de Kruiskerk.

Meer informatie over de lezing treft u aan op: www.lezing.org Ingeval van vragen kunt u kontakt opnemen via telefoonnummer **033-4751246** of **023-5285561** en via e-mail (jlmstraetemans@planet.nl)

We hopen velen van u te mogen ontmoeten opdat wij hierover met elkaar kunnen spreken.

UW KOMST WORDT ZEER OP PRIJS GESTELD

Een waar gebeurd verhaal

R.F Bijster

Als wij een boek lezen of een film kijken waarbij vermeld wordt dat het om een waar gebeurd geschiedenis gaat, dan zijn wij geneigd om er met andere ogen naar te kijken. Anders dan als het gaat om een verhaal dat uit iemands fantasie is ontstaan. Een waar gebeurd verhaal is niet te veranderen, het heeft echt plaatsgehad, het liegt niet. Wij kunnen ons dan ook beter verplaatsen in de personages die erin voorkomen, want het had ons soms ook kunnen overkomen. Elke dag geschieden er miljarden nieuwe gebeurtenissen die allen even waar en onuitwisbaar zijn. De Bijbel, Gods Woord, is een boek dat een waar gebeurde geschiedenis en boodschap met zich meedraagt. In Gods Woord vinden wij geschiedenissen uit het verleden. Vanaf de schepping in het boek Genesis, tot aan de Openbaring van Johannes, vinden wij in chronologische volgorde de schepping en de toekomst van schepping en schepsels. Dus als geschiedenisboek heeft het al

zijn waarde. Voor de gelovigen, die met geestesogen erin lezen en ernaar kijken, gaat er een andere 'ware' wereld open. Zij die met zulke ogen mogen lezen, vinden daarin Gods almacht, Zijn eeuwige liefde en mogelijkheid om tot volmaking te komen. Het Wezen van God, liefde, vinden wij in Zijn Woord opgetekend. De Heer Jezus, waarlijk God en waarlijk mens, behalve de zonde, leert ons in Johannes 5:39: 'Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen'. Door de Schrift te onderzoeken ontdekken wij wie God is en hoe wij het eeuwige leven kunnen bereiken. Het grote Godsplan, Zijn raadsbesluit is daarin opgetekend. Vanaf de schepping tot en met de profeten uit het Oude Testament, wordt er van de Heer Jezus gesproken als de komende Messias en het komende heil voor alle mensen. Dit is deels vervuld bij de geboorte van onze Heer en Heiland en na Zijn lijden, sterven en opstanding. De voorzeggin-

gen uit het Oude Testament zijn waarheid geworden. Het leven van de Heer op aarde is een waargebeurde geschiedenis. Ondanks dat toen en nu velen het niet begrepen hebben, zijn de feiten overduidelijk aanwezig. Apostel Johannes wordt op het eiland Patmos de Openbaring gegeven, die hij in opdracht van de Heer moest opschrijven (Opb.1:11) en is later als een zeer waardevol boek in de Bijbel opgenomen. Net als een aantal andere boeken in het Oude Testament, is ook dit boek in profetische taal geschreven en dient ook op die wijze te worden begrepen en uitgelegd, enkel en alleen met behulp van de Schrift zelf. In Openbaring 1:10a (SV) vinden wij opgeschreven wat Johannes door de Heilige Geest in een visioen getoond werd: 'En ik was in de geest op de dag des Heeren'. De dag des Heeren is de dag van de toekomst van Christus. Opdat wij waakzaam blijven leert apostel Paulus ons (1Th.5:2)

dat deze dag onverwacht komt: 'immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht' (Voor verdere uitleg wil ik u verwijzen naar Het Boek voor onze Tijd; de Openbaring van Johannes leesbaar voor de gemeente, door F.W. Schwartz, 5e druk blz. 34, 35 en 830). In vers 19 van Openbaring 1 lezen wij: 'Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt en hetgeen is en hetgeen na dezen geschieden zal'. Johannes krijgt van de Heer de opdracht, terwijl hij in de geest op de dag van de toekomst van de Heer vertoeft om alles op te schrijven wat hij gezien en gehoord heeft. Dat is niet zomaar iets. De Heer neemt hem in de geest mee naar de dag van Zijn toekomst en laat hem dan de geschiedenis van de kerk van Christus zien, van haar aanvang tot en met de dag des Heeren.

Vervulling en toekomst

Nu ruim 1900 jaar later is een

groot gedeelte van de openbaring tot waarheid geworden. Ook hierin vinden wij de waarheid van Gods Woord, daar onze Heer en Heiland Zelf gesproken heeft in Johannes 13:19: 'Thans reeds zeg Ik het u, eer het geschiedt, opdat gij, wanneer het geschiedt, gelooft, dat Ik het ben'. Het wonderlijke van Gods Woord is, dat de geschiedenis als een waar gebeurd verhaal van tevoren getoond is, maar ook waar gebeurd is. Zo vinden wij in de Bijbel nog meer voorzeggingen. Hierbij mogen we denken aan de woorden van de Heer over de eindtijd in Matthéüs 24 of die van Paulus in 2 Timotheüs 3 over de laatste dagen. Ook Petrus schrijft hierover (2Pt.3). Paulus geeft ook aan (2Ts.2) dat eerst de afval moet komen. Al deze zaken zien wij vandaag de dag in vervulling gaan. Maar het verhaal is niet af, want Johannes mocht ook waarnemen wat er na de dag des Heeren zou plaatsvinden. Dus wat voor ons mensen nog verborgen ligt in de (nabije) toekomst vinden wij ook opgetekend in de Bijbel. Een toekomst waarin Christus waarlijk Koning en Priester zal zijn in Zijn rijk van heerlijkheid en vrede! Een heerlijk vooruitzicht voor alle mensen. Ook ons eigen leven is een waar gebeurd verhaal. Alles wat in ons verleden ligt is waar gebeurd, onuitwisbaar, het liegt niet. Jong of oud, gelovigen of ongelovigen, het maakt niet uit: ieder mens heeft zijn eigen verhaal. Als wij ons dat proberen voor te stellen als een biografie van onszelf,

dan moeten wij tot erkenning komen dat de Heer ons door de jaren heen gedragen heeft in Zijn armen. Of wij nu blij of verdrietig waren, zorgeloos of in diepe nood, de Heer was er altijd. Misschien zouden wij wel bepaalde hoofdstukken uit ons eigen verhaal willen verwijderen, of er niet meer aan denken, maar ook die zaken zijn onuitwisbaar en horen bij ons en hebben ons gevormd tot wie wij nu zijn. Over hoogtes en door dieptes, de Heer was er altijd, Hij is gebleven! Wij zullen waarschijnlijk tot erkenning komen dat ons verhaal door de Heer geschreven is. Zolang wij in het volste vertrouwen aan Zijn trouwe hand gaan, dan maakt het niet uit hoe onze levensloop eruit ziet. 'Laat Hem besturen, waken, 't is wijsheid wat Hij doet!' (Gezang 180:7). Zijn doel met u en mij is, dat het verhaal een goed einde kent, dat als de Heer komt onze namen zijn opgetekend in het boek des levens (Flp.4:3). In ons leven zijn er wel zaken die zijn uitgewist. De Heer heeft onze zonden namelijk weggenomen en doet dit elke keer opnieuw als wij deze belijden met waar besef, berouw en een heilig voornemen om naar Zijn geboden te leven. Wij hebben invloed op hoe het verhaal in ons leven verloopt. Wij kunnen het met of zonder de leiding van de Heer doen. God wil ons door de Heilige Geest leiden, onderwijzen en besturen (Jh.16:13). In de 2e brief aan de gemeente te Korinthe schrijft Paulus (2Kor.3:2-3): 'Onze brief zijt gij, geschreven in onze harten, kenbaar

en leesbaar voor alle mensen, daar jij toont een brief van Christus te zijn, door onze dienst opgesteld, niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten'. Zowel de gemeente als wij persoonlijk, zijn door de Heilige Geest beeld dragers van de Christus geworden en dienen in de waarheid van het Woord Gods te wandelen en die te bewaren. Eigenlijk komt het erop neer dat de Heer in ons leven de regie in handen heeft (krijgt). Ons volledig overgeven aan Hem, Hij weet wat goed voor ons is en wij mogen met een blind vertrouwen ons leven aan Hem schenken, gelijk de Heer Jezus Zich voor en aan

ons geschonken heeft. Want door de gehele Schrift heen kunnen wij lezen hoe ons de Heer Jezus wordt getoond in Zijn ware gestalte, als Verlosser en Zaligmaker. Die vanuit Zijn eeuwige liefde de mens met God wilde verzoenen, door Zich als het volmaakte Offer voor alle mensen te schenken aan het kruis van Golgotha. Laten wij dan ook met aandacht lezen in Gods waargebeurde Woord. Laten wij met vreugde onze weg van het geloof gaan, opdat wij ook straks deel mogen hebben aan het grote Godsplan op de dag des Heren. Dat datgene wat nu nog in de toekomst verborgen ligt in de Schrift, spoedig tot waarheid in vervulling mag gaan. Maran-atha! Amen. •

Ontmoetingsdag 2019

Op 15 juni werd in Nieuwegein de 18e Ontmoetingsdag georganiseerd. Kerkelijk Centrum de Rank was opnieuw de locatie waar wij elkaar mochten ontmoeten. Dit jaar was het thema: 'Die is, Die was en Die komen zal. Schoonheid en vreugde in Hem: in Wie Hij is en wat Hij schenkt'. In de vorige editie van de Stem van de laatste Bazuin werd de gehouden inleiding gepubliceerd. Deze uitgave kunt u ook teruglezen op onze website www.hazknederland.org onder de button 'publicaties'. Ook kunt u de inleiding downloaden via de website www.ontmoetingsdag.org. Hierbij een tweetal foto's van het ex- en interieur van genoemd Kerkelijk Centrum.

Als Elia

R.C. Boekhout

In de Liederenbundel die wij gebruiken tijdens de Erediensten en op onze website (www.hazknederland.org) lezen wij de vijf punten van onze geloofsbelijdenis. Onder punt drie wordt genoemd: 'Wij geloven dat zij [dit is de kerk], van Godswege, de opdracht heeft om, evenals Elia en Johannes de Doper het volk van Israël opriepen tot de Wet en het getuigenis, de Christenheid op te roepen tot de leer van de Heilige Schrift zoals deze in de eerste eeuw van de Kerk door Apostelen, Profeten, Evangelisten en Herders van de Heer, werd onderwezen'. Hierbij valt het op dat Elia en Johannes de Doper in één adem worden genoemd. Achtergrond is dat zij dezelfde hoedanigheid hadden: als een profeet en een getuige van de Heer het kwaad te bestrijden en het goede te verkondigen. In beide situaties in een boosaardige wereld die zich tegen hen persoonlijk en Gods Woord keerde. Beiden waren zij op een eenvoudige wijze gekleed: in een haren kleeid (van een kameel), en een lederen gordel

was om de lendenen gebonden (2Ko.1:8, Mt.3:4, Mc.1:6).

Elia mogen wij waarlijk leren kennen als een strijder Gods. Hij verkondigde de enig ware God en verwierp alles wat maar enigszins leek op afgoderij. Ook maakte Elia duidelijk hoe hij in het leven stond en Wie hij zag als zijn zender: 'Toen zeide de Tisbiet Elia, uit Tisbe in Gilead, tot Achab: Zo waar de Here, de God van Israël, leeft, in wiens dienst ik sta...' (1Ko.17:1a). Hier spreekt Elia tot Achab, een koning van Israël die onder invloed van een wrede en goddeloze echtgenote genaamd Izebel de dienst aan de Baäl invoerde en ondersteunde. Hiermee werd het tienstammen rijk van Israël verleid en weggevoerd van de God van hemel, zee en aard. Later streed Elia tegen de profeten die in dienst stonden van Achab en Izebel. Dat wil zeggen dat zij datgene spraken wat de koning en koningin graag wilden horen. Dit omdat zij door Izebel gevoed werden (1Ko.18:19). Elia, die wist dat God hem zou leiden en geven wat van node was, sprak in geloof de

woorden: '...er zal deze jaren geen dauw of regen zijn, tenzij dan op mijn woord' (1Ko.17:1b). Elia die de moed had een geheel volk terecht te wijzen en toe te spreken: 'Toen naderde Elia tot het gehele volk en zeide: Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de Here God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na. Doch het volk antwoordde hem niets' (1Ko.18:21). Wat een geloof en een vertrouwen. Dat de situatie een zeer moeilijke en zelfs bedreigende was leren we uit hetgeen wordt geschreven omtrent Achab en zijn vrouw: 'Nooit is er iemand geweest, die zich zó verkocht heeft als Achab om te doen wat kwaad is in de ogen des Heren, waartoe zijn vrouw Izebel hem heeft aangezet' (1Ko.21:25). Vertaald naar deze tijd mogen wij van apostel F.W. Schwartz leren in het Boek voor onze Tijd dat Achab de voorafschaduwing is van de anti-christelijke wereldse machten terwijl Izebel de voorafschaduwing is van de kerkordeningen in de laatste tijd.

Belast en vermoeid

Het mag geen verwondering

wekken dat Elia, wiens naam betekent 'mijn God is Jahweh', zeer vermoeid was geworden vanwege het feit dat men het verkeerde bleef doen en men zijn getuigenis niet wilde aannemen. Nadat de hierboven genoemde 'propheten' van Achab en Izebel waren gedood kwam er een serieuze doodsb bedreiging van Izebel met betrekking tot Elia. Dit is het moment dat Elia besluit te vluchten. Als hij zich onder een bremstruik in de woestijn verborgen heeft luiden zijn woorden: '...Het is genoeg! Neem nu Here, mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn vaderen' (1Ko.19:4b). We zien echter dat een engel (boodschapper) van de Heer verschijnt om Elia van voldoende voedsel te voorzien. De boodschapper geeft aan dat Elia nog een behoorlijke reis moet maken. Tevens onderwijst de engel Elia door hem te vertellen wat hij moet doen en dan openbaart de Heer Zich 'in het suizen van een zachte stilte' (1Ko.19:12 SV). Elia geeft een kort getuigenis van zichzelf: 'Ik heb zeer geijverd voor de Here, de God der heerscharen, want de Israëlieten hebben Uw verbond verlaten, Uw altaren

omvergehaald en Uw profeten met het zwaard gedood, zodat ik alleen ben overgebleven, en zij trachten mij het leven te benemen' (1Ko.19:14). De Heer heeft echter een geheel ander plan: 'Daarop zeide de Here tot hem: Keer op uw schreden terug, naar de woestijn van Damascus, en als gij daar gekomen zijt, dan zult gij Hazaël zalven tot koning over Aram. Voorts zult gij Jehu, de zoon van Nimsi, zalven tot koning over Israël; en Elisa, de zoon van Safat, uit Abel-Mechola, zult gij zalven tot profeet in uw plaats. Wie dan aan het zwaard van Hazaël ontkomt, hem zal Jehu doden; en wie aan het zwaard van Jehu ontkomt, hem zal Elisa doden. Doch Ik zal in Israël zeventuizend overlaten, alle knieën die zich niet gebogen hebben voor de Baäl, en elke mond die hem niet gekust heeft' (1Ko.19:15-18). Hier zien we dus dat de Heer volledig anders handelt dat Elia hoopt en verwacht. Maar Elia weet ook dat de Heer alles in Zijn handen heeft en hem de kracht, moed en geloof zal geven om deze weg te gaan. Maar ook met een belofte, namelijk dat er nog zeventuizend zijn [te vinden] die nog niet met de afgodsdiensten meedoen.

Het werk gaat door

Jehu hierboven genoemd was bekend bij Elia. Toen Elia het oordeel aankondigde over Achab was Jehu erbij. Maar hij werd niet door Elia gezalfd. Dit gebeurde pas later door een profeet die de opdracht van Elisa had gekregen: 'De profeet Elisa riep een van de

profeten en zeide tot hem: Gord uw lendenen, neem deze oliekrui met u en ga naar Ramot in Gilead. Wanneer gij daar gekomen zijt, zie dan uit naar Jehu, de zoon van Josafat, de zoon van Nimsi. Ga bij hem binnen, doe hem opstaan uit het midden van zijn wapenbroeders en breng hem in de binnenste kamer. Neem dan de kruik met olie, giet ze uit over zijn hoofd en zeg: Zo spreekt de Here: Ik zalf u tot koning over Israël. Open daarna de deur en vlucht zonder dra-len weg' (2Ko.9:1-3). Ook Hazaël is niet door Elia gezalfd. Deze moest gezalfd worden tot koning over Aram. Elisa was te Damascus om koning Benhadad het oordeel aan te zeggen. Toen dit plaatshad en Benhadad overleed 'werd Haza-el koning in zijn plaats' (2Ko.8:15). Daarvoor had Elisa al aangegeven bij Hazaël dat de Heer hem dit geopenbaard had: 'En Elisa zeide: De Here heeft mij getoond, dat gij koning over Aram zult zijn' (2Ko.8:13). Elisa werd wel zelf door Elia benaderd: 'Zo ging hij van daar, en vond Elísa, de zoon van Safat; deze ploegde met twaalf juk runderen voor zich heen, en hij was bij het twaalfde; en Elia ging over tot hem, en wierp zijn mantel op hem' (2Ko.19:19). De mantel kennen we als kleding voor koningen maar ook voor priesters. Elia wist dat hij weggenomen zou worden. Ook Elisa wist dit evenals de profeten van Betel en Jericho die er openlijk spraken (2Ko.2).

Welk een geweldige boodschap ligt besloten in de overgang van Elia naar Elisa. De wetenschap dat

Elisa het werk voortzet en dat hij degene was 'op wie de hand des Heeren kwam' (vrij naar 2Ko.3:15). Elisa die een dubbel deel ontving en zal mogen oogsten (Opb.14:14-16). Maar ook hoe het verder ging met Elia: Hij vervulde slechts één van de drie opdrachten. De andere opdrachten werden door zijn (ambts-)opvolger uitgevoerd. Elia ontving ook kracht, moed en geloof om door te gaan op de weg die de Heer hem wees en werd kort na het ontvangen van de opdrachten ten hemel gevoerd. Tijdens een bemoedigingsdag

die gehouden is in 2001 is o.a. naar voren gekomen dat wij door moeten gaan met zaaien, dat wij recht op de voeten moeten staan en het Evangelie moeten verkondigen en dat de Heer de wasdom zal geven. Ook nu worden wij nog bemoedigd, maar ook gemaand om door te gaan met dit werk. Ook al zijn wij soms moede en mat: Hij zal geven wat van node is om datgene te doen wat Hij van ons vraagt. En die dag, die grote dag, zal spoedig daar zijn. Die dag waarop ons geloofsvertrouwen wordt verwisselt in aanschouwen (Gezang 266). •

Open Bijbelstudiebijeenkomsten

In 2018 zijn op enkele plaatsen Open Bijbelstudiebijeenkomsten gestart. Ook dit jaar wordt hieraan een vervolg gegeven. U wordt van harte uitgenodigd hieraan deel te nemen. U kunt zich hiervoor opgeven via de website www.ontmoetingsdag.org of via mailadres ijlmstraetemans@planet.nl; per post: Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem; tel. 023-5285561. U kunt aangeven waar en in welke onderwerpen u zich zou willen verdiepen. Als u familieleden, kennissen of een collega mee wilt nemen dan juichen wij dit zeker toe. Bent u niet in de gelegenheid om de Open Bijbelbijeenkomst(en) bij te wonen maar wilt u wel de studiegids ontvangen? Ook dit kunt u via bovengenoemde adressen kenbaar maken. De data, locaties en onderwerpen komen ook steeds naar voren op onze homepage www.hazknederland.org

Met ingang van het najaarsnummer 2019 zullen wij de achterzijde van deze uitgave steeds gebruiken om een foto met een zekere historische betekenis te plaatsen. Deze keer een foto van het kerkje te Albury. Dit ligt ca. 50 kilometer ten zuidwesten van Londen. Destijds een reis van ca. 10 uur. In de jaren 1825 tot 1829 kwamen elke zomer gedurende een week ongeveer 50 mannen tezamen op het bijbehorende landgoed, die elke dag de Bijbel onderzochten. Apostel J.B. Cardale heeft hier zijn eerste Erediensten opgedragen. In de kleine gemeente te Albury werd de eerste Eredienst weer gehouden met viering van het Heilig Avondmaal. (Bron: De beknopte geschiedenis der Apostolische kerk). -De redactie

De kapel te Albury

De Erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem